

PFA: de eerste acht maanden

Rob Gossink

Wat zijn de verschillen en overeenkomsten tussen werken in het Nat.Lab. en PFA? Optisch lijkt het verschil niet groot. Wat is nou 110 km afstand. Aken ligt bovendien bijna in Nederland. Verder zijn we allemaal EEG-burgers en in 1992 vervagen de grenzen sowieso. Wel spreken de Duitsers een enigszins andere taal, maar zoveel wijkt die nu ook weer niet af van wat men in Heerlen of Maastricht hoort. Voor een liefhebber van Derrick en Der Alte natuurlijk überhaupt geen probleem.

Op verzoek van de redactie van het Nat.Lab. Journaal wil ik enige indrukken geven van een voormalig Nat.Lab.-medewerker die inmiddels volop gewend is in zijn nieuwe omgeving. Maar nog niet zo ingeburgerd, dat hij niet af en toe omziet in verwondering.

Eerst enige feitelijkheden. Ik heb sinds 1971 op het Nat.Lab. gewerkt. Eerst als wetenschappelijk medewerker in de glasgroep, daarna als lid van het Corporate Research Bureau. Tenslotte als leider van de groep "Polymeren en Organische Chemie". Sinds 1 januari leid ik de sector Materialen en Technologieën van het Philips laboratorium in Aken (PFA), als opvolger van Dr. N. Hansen. Verder heb ik altijd bijzonder genoten en ook actief meegedaan aan meegedaan aan de Nat.Lab.-folklore zoals de Sinterklaasviering en de bedrijfssport die zo belangrijk is voor de sfeer en de onderlinge contacten.

Het PFA had tot eind 1989 ca. 285 medewerkers. In de loop van dit jaar is dit wat opgelopen, vnl. door de overgang van een

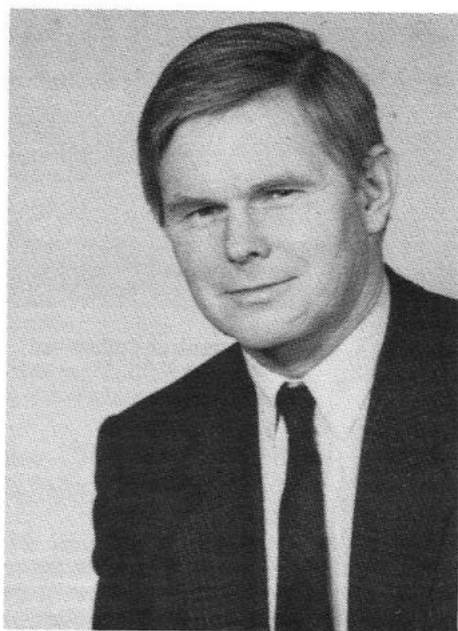
aantal medewerkers van het Philipslaboratorium in Hamburg naar PFA. PFA houdt zich vanouds bezig met materiaal-, device- en technologisch onderzoek voor voornamelijk Licht, DAP, Passieve Componenten en Beeldbuizen. Daarnaast is door verhuizing uit PFH een sector Informatietechnologie in opbouw.

Mijn sterkste indruk in de eerste maanden is desondanks geweest: bijna alles is hier anders. Dat betreft b.v. sollicitatie- en beoordelingsprocedures, interne overplaatsingen, invloed van de ondernemingsraad, belasting- en salarisregels en nog veel meer. In grossen und ganzen is de Duitser een liefhebber van voorschriften en formulieren, die echter vervolgens wel efficiënt en vriendelijk afgehandeld worden.

Kortom: verschillen in grote en kleine dingen, al was het alleen maar dat je er even aan moet wennen dat een 1.0 op de cijferlijst van een sollicitant de absolute top betekent.

Ook de wijze van werken en met elkaar omgaan verschilt in enige aspecten. Wat een bijzonder plezierige indruk op mij maakt, is de discipline in het werk, inclusief de wijze waarop men zich aan afspraken houdt. Verder de grote vriendelijkheid, zowel binnen de werksfeer als daarbuiten (winkels e.d.). Andere verschillen werden ingegeven, niet zozeer door het cultuurverschil tussen de landen, als wel door de kleinere omvang van het lab en de vaak grotere afstand tussen de ontwikkelafdelingen waar we mee samen werken:

- minder doorstroming,
- intieme sfeer; iedereen kent elkaar,

R. Gossink

- snelle besluitvorming.

Na verwerking van die eerste indrukken overheerst vervolgens toch het besef dat de overeenkomsten met het Nat.Lab. groter zijn dan de verschillen. De organisatie in de groepen, de onderlinge samenwerking, de inzet waarmee samen met onze klanten, de PD's, wordt gewerkt ten behoeve van de continuïteit van het concern. En ook de "folklore" speelt hier een aanzienlijke rol, zij het dat de sporttakken die hier bedreven worden ten dele andere zijn, zoals zeilen en zweefvliegen. Een hockeyer heb ik hier nog niet aangetroffen. Verder wordt hier voorlopig nog geen Sinterklaas gevierd, maar wel werd mijn voorganger reeds uitgezongen door een heus laboratoriumkoor.

Eens gaf deze poort uit 1655 toegang tot een buitenverblijf. Thans bevindt deze zich midden op het P.F.A.-terrein en heeft alleen nog een decoratieve functie.

